

Liflafjes en lampen in de Bentickstraat

De Bentickstraat bij 't Eiland in de Arnhemse binnenstad lag er in de jaren zeventig nog verpauperd bij: een chaotische verzameling pakhuizen, bedrijfspanden en oude arbeiderswoningen waar de honden geen brood van lusten. Niets herinnert hier nog aan de toestand van toen. Christine en Germaine Bloemhof, moeder en dochter, hebben er al vele jaren hun winkeltjes met lampen, beelden en curiosa.

Germaine Groenhof begon zes jaar geleden op aandringen van haar moeder met een zaakje op nummer 55, in een monumentaal pand onder een prachtige tuitgevel. 'Klimbim' heet de winkel. 'Stijlverlichting en design' biedt ze te koop aan. Moeder Christine Groenhof begon in 1985 met de Lampadaire: een winkeltje vol spiegels, religieuze beelden, lampen, speelgoed en curiosa. „Van alles en nog wat: art deco, jugend stil, liflafjes erbij, gekkigheid ertussen." In de etalage valt veel grappig speelgoed van blik en een paar wereldbollen in het oog. „De jonge meid zit hier voor het jonge spul en moeder voor het oude", lacht Christine.

Op Bentickstraat 55 zat vroeger de designzaak Confetti. „In die tijd is de pui verbouwd. Er zat vroeger een garagedeur in." Christine herinnert zich dat ze ooit een foto heeft gezien die een paar oude staldeuren op de plek van de garage toonde. „Er stond een paard en een wagen voor. Ik heb wel eens gehoord dat er kolen mee vervoerd werden." Ze wijst op het interieur van haar winkeltje op nummer 57. „Vroeger was

die ruimte in kleine hokjes onderverdeeld. In het winkeltje aan de voorkant heeft geloof ik nog een ijscober gezeten."

Erg veel aandacht is er nooit geweest voor de historie van de Bentickstraat. De geschiedvorsers houden het erop dat de nauwe steeg lange tijd 'Bermhertige Steghe' of 'Boom-

steghe' is genoemd. In de late middeleeuwen lag de oorspronkelijke Benticksteeg wat verderop, op de plaats van de huidige Bijenkorf aan de tegenwoordige Zwanenstraat.

Het adelijk geslacht van de Bentinck's had er een hof laten bouwen, maar hoe dat er uitzag is onduidelijk. Wat verderop aan de toenmalige

Bentincksteeg stond ook het Hof van Batenburg, waar het adelijke geslacht Bronkhorst regelmatig neerstreek tijdens een uitje in Arnhem. De heren van Batenburg moeten het huis nog even verhuurd hebben aan het Bourgondische Hof van Gelre, in de jaren 1473 en 1474. Toen Johan Swaen het hof van Batenburg in 1651 aankocht werd de

Bentincksteeg voortaan Swaenensteeg genoemd.

De Boomsteeghing ging pas Bentincksteghe heten toen het Hof van Bentinck op de oorspronkelijke plek tot de grond toe afbrandde. Het werd opnieuw opgebouwd op de hoek van de Bakkerstraat en de Boomsteeg. De komst van dat deftige huis kon niet zonder gevolgen blijven: de Boomsteeghing werd voortaan naar de rijke Bentinck's genoemd.

Een rijk aanzien heeft de straat echter nooit gekend. Toen in de vorige eeuw de eerste synagoge in een huis op de hoek van de Benticksteeg en de Kerkstraat werd opgericht, ging de straat in de volksmond 'jodensteeg' heten. Na de verhuizing van de joodse gemeenschap naar de nieuwe synagoge aan de Pastoorstraat werd het weer gewoon Bentincksteeg. Er werd veel kleinhandel in deze spelonk in de binnenstad bedreven, zoals in alle straatjes rond 't Eiland.

Na de oorlog paste het wereldje van pakhuizen en kleinhandel eigenlijk niet meer in het centrum. De bewoners trokken weg, de verloedering sloeg toe en in de jaren zeventig begonnen de eerste sloopwerkzaamheden. De Centrale Woning Stichting, de voorloper van de tegenwoordige Stichting Volkshuisvesting, liet op de opengevallen plekken woningen bouwen: geen blokkendozen, maar onderkomens die een knusse sfeer naar de binnenstad brachten, bijna poppenhuisachtig. Met de bouw ervan veranderde de Bentinckstraat voorgoed van aanzien. Christine Groenhof: „Zoals het er vroeger uitzag... Dat kun je je echt niet meer voorstellen."